

SUÏSSA MERAVELLOSA

Estiu 2006

Diumenge, 2 de juliol

Com estava previst sortim de Lleida direcció Suïssa, a dos quarts de sis del matí, cinquanta quatre ateneistes amb ganes de gaudir d'una setmana meravellosa.

Portem dos xofers, el Juanjo i l'Elies, aquest ens fa explicacions relacionades als llocs que visitem.

L'acompanya el seu fill Ramon, de 14 anys, que juntament amb la Marta de 12, rejoyeneix una mica el grup.

Avui, encara en terres franceses i, aprofitant el lloc on dinem, restaurant L'Oliveraie d'Orange, contemplem els vestigis del pas romà en el seu arc de triomf. Dormim a les rodalies de Ginebra (Geneve) i, abans d'endinsar-nos al país, punt del nostre viatge, fem un petit resum de la seva història:

FISONOMIA DEL PAÍS

Suïssa està constituïda per una depressió central: l'altiplà o "mittelland" i dos massissos muntanyosos, els Alps i el Jura.

Els Alps ocupen les tres cinquenes parts del territori helvètic, per tant, Suïssa és el segon estat alpí després d'Àustria. El punt culminant d'aquests pics, glacials i llacs és el Monte Rosa de 4.634 m d'altitud i és el massís de sant Gotardo la reserva europea d'aigua més gran. Als Alps Suïssos gairebé hi ha 2.000 km² de glacials. La vegetació és molt abundant, lligada a les condicions climàtiques i a la tipologia del territori. Al voltant de les grans ciutats hi ha zones de conreu on hi destaquen les vinyes i, a la part alpina, diferents tipus d'avets i flors. La calor atípica que hi ha aquest any, fa que els llacs i els rius estiguin plens de gent banyant-se.

ECONOMIA

El nivell econòmic de Suïssa és un dels més alts del món. Els seus èxits estan basats en l'existència d'una gent dinàmica, mà d'obra qualificada, una moneda forta i una situació política estable. La indústria tradicional i innovadora és molt competitiva, però també depèn molt dels clients estrangers, ja que al ser un país tan muntanyós li manquen recursos naturals suficients per satisfer totes les necessitats dels seus habitants. La immigració està molt controlada i els treballadors estrangers representen el 25% de la població activa. Fidel a la seva tradició Suïssa continua essent un lloc de pau i refugi d'estrangers. La neutralitat suïssa afavoreix la confiança del capital estranger, protegit pel secret bancari (ara ja no tant secret, per evitar el blanqueig de diners) i per la moneda forta i estable (el 40% de l'estalvi privat mundial es concentra en aquest país). Assegurances, finances i comerç són els sectors que rebem majors inversions. Durant molt temps Suïssa va aconseguir mantenir-se al marge de la crisi del conjunt dels països occidentals, mantenint el treball amb mà d'obra molt qualificada, ensenyament a l'abast de tots els ciutadans i formacions professionals del millor nivell.

Encara que als voltants dels anys 90 el país va patir els problemes de l'economia internacional, al 96 es va establir.

PROTECCIÓ DEL MEDI AMBIENT.-

La conservació del medi ambient afecta tant a la empresa privada, com als poders públics i als ciutadans. Els suïssos són molt respectuosos amb el reciclatge i amb les fonts d'energia. Ho podem comprovar visitant les ciutats, la gran quantitat de serveis públics com tramvies, troleibusos, trens i bicicletes.

HISTÒRIA.-

L'Helvècia primitiva:

- 12.000 anys a.C es descobreix un crani confirmant la presència de l'home de cromanyó.
- Segle II aC. els helvètics creuen el Rin i s'estableixen entre els llacs Constança i Ginebra.
- Segle I aC. són vençuts pels alemanys, intenten refugiar-se a les Gàlies, però l'exèrcit romà reten l'avançament. A partir d'aquest moment són colonitzats pels romans.
- Segle I dC Helvècia és una de les províncies interiors de l'Imperi Romà.
- Segle II La posició geogràfica d'Helvècia obliga els romans a efectuar grans obres d'infraestructures per facilitar les comunicacions.
- Segles III-V Els *burgondos* d'origen nòrdic s'instal·len en l'Helvècia occidental. Els *almanes* d'origen germànic ocupen l'Helvècia central i oriental
- Segles VI-IX Els francs arriben al país l'any 530

Suïssa en l'Edat Mitjana:

- L'any 1032 mor Rodolf II i els reis de Germania hereten el país.
- Segles XI-XIII atesa la llunyania dels reis el poder efectiu està en mans dels grans senyors feudals.
- L'any 1291, abans de morir Rodolf de Habsburgo entrega Helvècia als seus fills, els ducs d'Àustria.
- L'1 d'agost de 1291 als valls alpins, pròxims als llacs dels quatre cantons, després de negar-se a reconèixer l'autoritat dels Habsburgo i dels governadors nomenats per ells, els tres cantons primitius: Uri, Schwyz i Unterwald, firmen un pacte conegut com Jurament de RÜTLI o Pacte Fundacional. Així neix la confederació helvètica, que es dirà Suïssa a partir de 1350. El seu heroi nacional serà Guillem Tell, que tindrà un paper més o menys mític.
- Any 1386.- Els cantons, que ja són vuit, derroten als austríacs.
- Segle XV.- Els suïssos ocupen grans extensions del país.

Suïssa en l'Edat Moderna:

- Al 1513 la Confederació ja té tretze cantons.
- Segle XVI.- Humanistes com Erasmos afavoreixen la Reforma a Suïssa. Zwinglio i Calvino amb la col·laboració de les tropes de parla francesa aconseguen que les noves idees arrelin als tretze cantons.
- Any 1648.- Després d'abstenir-se a intervenir a la guerra dels Trenta anys Suïssa veu reconeguda la seva neutralitat al congrés de Münster.
- Segle XVIII.- Jean-Jacques Rousseau propaga doctrines revolucionaries per tot el país.
- Any 1798.- S'instaura de la República Helvètica

- Any 1815.- El congrés de Viena confirma la neutralitat perpetua de Suïssa. Els cantons en aquest moment són 22.
- Any 1848.- La nova constitució estableix un poder més centralitzat i ,a més a més, Suïssa es converteix en un país laic.
- Any 1863.- El ginebrí Henri Dunant funda la Creu Roja.

Suïssa Contemporània:

- Anys 1914-1918.- S'estableix una vigilància severa i s'accepta refugiats de tots els països.
- Any 1919.- En reconeixement de la neutralitat suïssa Ginebra es escollida seu de la Societat de Nacions (SDN)
- Anys 1939-1945.- L'exèrcit suís es replega a les seves fronteres degut a la II Guerra Mundial. Durant la postguerra Ginebra que és seu de les Nacions Unides per Europa, desplega una intensa activitat diplomàtica amb diferents conferències i comissions: desarmament, diàlegs comercials i comissions de drets humans.
- Any 1978.- Amb la creació del cantó Jura arriben al total de 26 cantons.
- El 16 de març de 1986 els suïssos, consultats en referèndum, refusen la incorporació a l'ONU, però participen en diferents organitzacions que hi depenen.
- Any 1989.- Una votació popular aprova el manteniment de l'exèrcit federal
- Any 1992.- Suïssa decideix no unir-se a la Unió Europea però s'incorpora al Fons Monetari Internacional i al Banc Mundial.
- Any 1995.- Es crea l'Organització Mundial del Comerç (OMC) i la seva seu es troba a Ginebra.

La bandera nacional:

- El 21 de juliol de 1840 es firma el decret que estableix les característiques de l'ensenya nacional suïssa, que es la creu blanca sobre fons vermell.

Democràcia directa:

- La Constitució de 1848 revisada l'any 1874 i 1878 va establir un estat federal modern en substitució de l'antiga confederació de cantons que practicava polítiques individualistes i tenien monedes, duanes i serveis de correus independents. Les pràctiques de la democràcia directa encara són vigents en alguns cantons muntanyesos. En la primavera els ciutadans actius es reuneixen a l'aire lliure per votar a mà alçada temes d'interès per a la col·lectivitat.
- La voluntat popular es manifesta en totes les fases de la vida política i té un control permanent sobre les institucions del país, així, convocats a les urnes a primers de desembre del 1992 van respondre negativament al projecte d'incorporació a l'Espai Econòmic Europeu, primer pas cap a la Comunitat, després Unió Europea.

Obligacions militars:

- L'exèrcit constitueix un mitjà fonamental d'"helvetització" ja que permanentment hi han de passar totes les classes socials i els grups ètnics. Els ciutadans de sexe masculí estan en edat militar des dels 20 anys fins als 50. Les dones poden presentar-se voluntàries al servei femení de l'exèrcit. L'exèrcit suís té una estructura molt particular, ja que no té membres actius. Fins als 50 anys cadascú conserven a casa seva tot l'equip militar: uniforme, fusell, municions, màscara de gas. També fora dels períodes militars es obligatori realitzar exercicis de tir i reunir un determinat nombre de punts al cap de l'any.

Idiomes i religions:

- Des del segle XIX és impensable qualsevol manifestació d'intolerància. Un dels èxits del règim federal helvètic és la coexistència de diferents grups lingüístics i confessionals dins d'una única comunitat nacional. Les autoritats i administracions federals utilitzen els tres idiomes oficials de la Confederació: l'Alemany, el Francès i l'Italià. A les escoles, a partir de l'escola primària, s'hi ensenya, obligatòriament, si més no, dos d'aquestes llengües.
- El romanyès al 1938, adquirí la categoria de quart idioma nacional.
- La tolerància religiosa és total des del 1848. Els protestants representen el 44,33 % i els catòlics són el 47,60 %.

Dilluns, 3 de juliol: Ginebra

Sortim d'Orange direcció Ginebra a les 7,50 h., 21º de temperatura, fa calor. Ens introduïm al país del nostre objectiu i ens caldrà seguir unes normes. Aquest país té assolit la prevenció del medi ambient i, per no contaminar, caldrà tancar els motors dels vehicles cada cop que farem una aturada per minsa que sigui. A la frontera es paga una quota per poder circular lliurement per totes les autopistes.

Ginebra.- Arribem i, al peu del monument del mausoleu del duc de Brunswicki, benefactor de la ciutat, recollim la guia, Bianca, que ens farà la visita panoràmica pel barri on hi ha els edificis de les institucions amb projecció internacional.

- La ciutat es troba situada en el millor emplaçament del país, envolta el llac Lemán, el qual, amb el seu sortidor distintiu de la ciutat que puja amb una velocitat de 250 km/h arriba a 240 m d'alçada, és l'orgull dels ginebrins i cita imprescindible per als turistes; vegetació, muntanyes i arquitectures senyoriales dels edificis, fan la sensació d'un lloc confortable.
- És: segona seu de l'ONU, després de Nova York; Organització Mundial de la Creu Roja; Organització Mundial de la Salut; Organització Internacional del Treball; Centre Europeu d'Investigació Nuclear; Organització Meteorològica Mundial i Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual, entre d'altres.
- També és la ciutat de Calvino, de naturalistes i pedagogs. Com tot Suïssa, Ginebra és un exemple de netedat i disciplina. És una ciutat rica i ben cuidada, amb el barri antic ben preservat; tramvies i carrers de vianants i nombrosos parcs i museus.

- Ens endinsem pel barri antic, passejant fins arribar a la catedral on hi fem la visita. La catedral fou construïda entre els segles XII-XIII. Al 1563 va passar a ser un temple protestant. L'interior és solemne i sobri, conserva la cadira de Calvino.
- Acull una ampla comunitat hispana.
- El 1898 un anarquista va assassinar l'emperadriu d'Àustria i reina de Hongria, la coneguda "Sissi".
- Una de les festes rellevants és la de l'escalada, on el mes de desembre els ginebrins es vesteixen amb roba d'època i commemoren que van aconseguir lliurar-se d'un soldat enemic tirant-li al seu cap un olla amb xocolata bullint.

Ens acomiadem i sortim direcció a **Murten** on, una estona lliure abans de dinar, ens permet passejar-nos pel carrer central de la ciutat. Aquesta ciutat està situada al costat del llac del mateix nom. Els seus edificis destaquen per la uniformitat i els porxos. Dinem a la terrassa del restaurant Enge. Un cop ben tips amb els menjars "típics" seguim viatge cap a **Berna**.

Per tal de poder contemplar una bona perspectiva de la ciutat, creuem el pont Kirchenfeldbrücke, sobre el riu Aare i pugem al bonic parc del roserar: Rosen arten que, com el seu nom indica, n'està farcit. A l'entrada d'aquest parc, ens captiva la gran extensió i varietat de roses de diferents mides i colors.

La guia, per sorpresa nostra, és catalana, la Soledat Michel i, mentre ens dirigim a la fossa dels ossos, ens comenta que el nom de la ciutat es deu al primer animal capturat pel duc Bertoldo V de Zähringen al 1191 que, com a la zona abundava la caça, va acordar amb els seus consellers que la nova ciutat portaria el nom del primer animal capturat, com aquest va ser un os (bär) va decidir que la vila es digués Bern i que al seu escut hi hagués la silueta de l'os.

Berna.- És la seu de les autoritats federals helvètiques, segons consta a la constitució de 1848, malgrat que, degut al sistema federal suï, no és la capital de la confederació.

- La part vella de Berna té un important aspecte medieval on descobrim carrers empedrats, envoltats de 6 km. de porxos i la majoria de carrers són per a vianants, hi ha onze boniques fonts històriques amb escultures policromades i guarnides amb flors.
- Una curiositat sobre les flors és que durant l'hivern les guarden ens soterranis.
- Tramvies i autobusos amb els emblemes cantonals i federals recorren els seus carrers.

- Encara que se'l coneix com " la catedral", el Münster (monestir) de Sant Vicenç va ser construït l'any 1421. Fins al 1528 va ser catòlic i després de la reforma passa a ésser protestant fins ara. Exteriorment destaca el timpà de la portada principal, obra de Erhard Kűng que representa el judici final. Consta de 234 figures dels elegits i els condemnats. Les arquivoltes estan decorades amb les estàtues dels profetes i a l'arc estan representades les verges prudents (esquerra) i les verges nűcies (dreta).
- *La torre del rellotge* -Zytgloggeturm- va ser la porta occidental de la ciutat des de 1191 fins el 1250. El conjunt, que formen l'autòmat del segle XVI i les nombroses figures pintades, sobretot els ossets que desfilen al so de les campanetes del Boig, constitueix la imatge més típica de Berna. A l'interior de la torre s'ensenya als visitants el mecanisme del rellotge. El seu famós carilló es posa en marxa quatre minuts abans de l'hora en punt. Comença amb el gall cantant per primer cop, ho farà en total tres cops, recordant la negació de Pere; el bufó avisarà tocant les hores, els ossets passejaran i el lleó marcarà les hores amb el cap i finalitzarà el gall amb el seu ultiu cant.
- El Kunstmuseum, museu de belles arts, té el més important conjunt d'obres de Paul Klee (1879-1940) que residí durant molt temps a Berna.

Deixem Berna i seguim viatge fins a Zuric on ens allotgem a l'hotel Senator dues nits.

Dimarts, 4 de juliol: Zuric

Zuric.- Visita guiada per l'espanyola M. Jesús.

- La capital d'aquest cantó ubicada a la desembocadura dels rius Sihl i Limmat, riu que surt del llac de Zuric. Aquest té 136 x 6 km. perímetre i 140 m. de profunditat; com tots els llacs i rius de Suïssa, ofereixen un aspecte impecable i estan guarnits amb boscos d'arbres de diferents espècies, gespa i parterres, motiu pel qual trobarem banyistes en el nostre recorregut.
- En l'actualitat és el centre financer, industrial i comercial més important del país, (borsa, banca i assegurances) així com la ciutat més poblada i més influenciada pel moviment juvenil contemporani.
- Aquí va ser on al 1523 el consell ciutadà de Zuric es va declarar a favor de les noves idees de Zwinglio acceptant la seva Reforma religiosa que s'implantà plenament a la ciutat.

- Dins del centre històric destaca la gran catedral impressionat edifici dels segles XI-XIII. Té dues torres de tres pisos coronades amb cúpules de fusta revestides amb plaques de metall. La torre meridional està guarnida amb una estàtua gegantina que

representa a Carlemany assegut amb una espasa damunt dels genolls (l'original se conserva a la cripta).

- Zuric té una variada oferta amb museus, art, opera i música per a tots els gustos. El museu més important és el Kunsthaus, museu de Belles Arts.
- Una de les vistes més esplèndides la dividim des de les Universitats, situades a la zona alta, on hi va haver professors tant importants com Eistenn.

Ens crida l'atenció veure-hi estudiants, en aquesta època d'estiu, però, ens assabentem que les vacances les tenen repartides en tres vegades durant el curs.

Després d'una estona de temps lliure, que aprofitem per fer compres sortim direcció a Shaffhausen on dinem i brindem per l'aniversari de la Rosalia

Menú :

- Sopa amb filets de pa i cebollí
- Rotllet de vedella amb puré de patates i pastanaga
- Púding de poma

Ja hem dinat i fem un tomb pel carrer Bordegasse, un dels carrers més típics on les cases estan decorades amb estucs i escultures.

Cascades del Rhin (Rheinfall)

El seu salt cau amb d'una alçada de 21 m. i de 150 d'amplada, són les cascades més grans d'Europa.

Les admirem des de diferents perspectives, caminem per passarel·les i plataformes que ens permeten apropar-nos i descobrir panorames insòlits. Es poden realitzar passejos amb embarcacions que arriben fins a la roca situada al centre de la cascada.

Deixem aquesta meravella de paisatge i fem una parada a **Stein am Rhein**, ciutat medieval, una de les més pintoresques de Suïssa, edificada a la dreta del Rhin, compte amb un bonic grup de cases, amb estructura de fusta.

Però el conjunt realment excepcional es troba a la plaça de l'Ajuntament i el carrer principal, on les fonts plenes de flors i les cases amb miradors, són plenes de pintures en general sobre temes concrets: casa del Pelicà, posta del Sol, casa del Bou Vermell, i casa de l'Àguila Blanca.

Retorn cap a Zuric i, després de sopar, un nombrós grup ens dirigim a la parada on emprendem l'aventura d'adquirir els bitllets del tramvia que ens durà al centre històric; hi

copsem l'ambient nocturn, fem un beure i, de retorn, vivim l'eufòria de la victòria italiana (semifinals del mundial de futbol)

Dimecres, 5 de juliol: Lucerna

Deixem Zuric i viatgem cap a Lucerna. El dia està ennuvolat però la calor no ens abandona.

Aquesta ciutat gaudeix d'un emplaçament privilegiat al extrem nord-oest del llac dels Quatre Cantons. La seva extensió va des de el mont Rigi fins al Pilatus.

Originàriament només era un poblet de pescadors que va adquirir renom arreu de la fundació d'un convent de Benedictins al segle XIII. Després de l'ofensiva de la Reforma, Lucerna va encapçalar la resistència catòlica. Els jesuïtes van decidir obrir-hi el seu primer col·legi en la zona germànica (1574).

Iniciem la visita al Löwendenkmal (monument del lleó), esculpit amb pedra, representa un lleó agonitzant amb una llança clavada al costat esquerra, fou erigit en memòria dels herois de la guàrdia suïssa de Lluís XVI, que mori durant la presa de les Tulleries, el 10 d'agost de 1792. Com a monument de pedra, la seva cara està considerada més trista del món i malgrat que els suïssos no estaven totalment d'acord en la seva representativitat, ara per ara és considerat de visita obligada pels turistes.

Continuem direcció a Kapellbrücke pont de fusta cobert, reconstruït després de l'incendi l'agost de 1993. Creua el riu Reuss, a la sortida del llac i, la seva silueta s'ha convertit en el símbol de la ciutat; fou construït a principis del segle XIV, fa més de 200 m. de llarg i protegia la zona de la ciutat que donava al llac.

També hi ha una robusta torre octogonal coberta de teules; el seu nom de Wasserturm vol dir dipòsit d'aigua. El seu interior és decorat amb un centenar de pintures sobre fusta inscrites als triangles que formen les bigues del sostre; són obres d'Hans Heinrich Wägmann (segle XVII), restaurades a principis del segle XX; narren la història de Lucerna, Suïssa, Sant Leodegard i Sant Maurici patrons de la ciutat. Cada una de les obres està completada per versos escrits en alemany. Els que veiem actualment són reproduccions dels originals desapareguts en l'incendi.

Proseguim fins a l'església dels jesuïtes, Sant Francesc Xavier 1667-1677, de façana sòbria, s'alça entre dues torres, altes, rematades per campanars amb forma de bulb. L'interior dóna la sensació d'amplitud; les voltes de les naus són cobertes de pintures al fresc; els estucs de la nau principal són d'estil rococó, datats del 1750, igual que les pintures del sostre

que representen l'apoteosi de Sant Francesc Xavier, titular de l'església; els camells i elefants que rematen les pintures són una al·lusió a la tasca del Sant realitzada a l'Índia i Àsia. Sant Nicolau de Flüe és l'únic Sant suís que està enterrat en aquesta església.

Per no anar tant per carretera, aquest cop aprofitem el servei d'un vaixell per a passar a l'altre costat del llac Quatre Cantons, gaudim d'un paisatge meravellós i diferent, una hora i mitja de trajecte; en arribar a l'altra banda del llac ens esperava l'autocar per seguir viatge cap a la gorja del riu Aar.

Aquestes gorges excavades pel mateix riu són unes de les curiositats més famoses de l'Oberland bernès; per les galeries s'arriba a la part més tancada de les gorges, les parets són impressionants, de vegades totalment verticals i en ocasions tallades i polides per l'erosió de l'aigua; allò que més crida l'atenció és la llum difusa que es filtra per les fissures de la paret, per on passen, gairebé silencioses, les aigües de l'Aar, d'un preciós color verd jade.

Després d'aquest deliciós passeig, ens dirigim cap a Interlaken. Aquí hi romandrem dos nits. Arribem amb pluja. Sopem d'hora, a un quart de nou.

Dijous, 6 de juliol: Interlaken (entre llacs)

Avui pujarem amb telecabina al Schilthorn (2970 m.). Des del cim, en un entorn agrest de barrancs i roques, hi ha una vista panoràmica del massís del Jungfrau. En el restaurant hi ha una plataforma giratòria que efectua una rotació completa en 55 minuts. Aquest establiment futurista construït amb alumini, acostuma a tenir molts clients degut a la seva situació excepcional, i es va fer famós després del rodatge de varies escenes, durant l'hivern de 1967-1968, de la pel·lícula de James Bond "Al servei de su graciosa Majestad".

A mitja baixada, van fer una passejada per Mürren, població molt bonica, tota de xalets on està prohibida la circulació de vehicles.

Després de dinar a Interlaken, anem a visitar les cascades de Trümmelbach per gaudir de l'espectacle a l'interior de la muntanya de l'aigua dels glacials.

Per fer aquest recorregut, pugem amb un ascensor instal·lat a les roques, fins a l'entrada de les galeries, molt ben condicionades. Per damunt de la fissura on surten els salts d'aigua hi ha d'haver llum elèctrica contínuament perquè alguns llocs són tant estrets que no hi entra la claror de l'exterior.

El Trümmelbach salta i fa remolins obrint-se camí a través de successives olles d'erosió. El recorregut acaba amb el pou on s'estavella la cascada superior. Després de tornar a l'entrada inferior del funicular, es puja per un camí a l'esquerra per veure d'a prop el formidable sortidor del penúltim salt del Trümmelbach.

Encara encisats per aquestes grandiosos salts d'aigua, fem una parada al poble de Grindelwald, que significa "poble dels glacials", situat en un entorn inoblidable. D'aquest poble va sorgir la història de la Heidi.

Divendres 7 de juliol: Interlaken – Andermatt – Tren dels Glacials – Zermatt – Visp

Sortim d'Interlaken direcció Andermatt, està plovent, ho ha fet tota la nit i, on varem anar ahir, avui està tot nevad.

Per anar a Andermatt anem vorejant el massís de Sant Gotardo, el pic més alt té 2.224 m. l'anomenen el Pas de Sustent. El dia no ens acompanya gaire, les muntanyes estan totes nevades i el pas el trobem tancat i hem de fer camí de retorn cap a Lucerna per fer canvi de sentit. Per aquesta zona l'any passat hi van haver inundacions.

Arribats a Andermatt, amb el temps just per dinar, agafem el tren panoràmic que ens portarà durant un parell d'hores, per un recorregut dels Alps Suïssos.

Zermatt: en aquest poblet només es pot accedir-hi en tren. Els únics vehicles que circulen són uns petits cotxes elèctrics. Varem fer una passejada per la ciutat, admirant els xalets típics i l'ambient. Com anècdota podem dir que el Cervino o Matterhorn (4.478 m.) protagonista absolut de la regió, del qual esperàvem gaudir de la seva espectacular visió, va ser impossible degut a la boira tant espessa que hi havia.

Dissabte, 8 de juliol: Visp – Chamonix – Grenoble

Després d'esmorzar sortim direcció Chamonix, famosa estació d'esquí francesa, situada al peu del Montblanc, el seu punt culminat és Europa amb 4.810 m. Chamonix és la capital mundial de l'alpinisme a l'estiu i d'esquí a l'hivern.

En arribar, vam fer una passejada pel poble i vam aprofitar per anar al mercat, i sempre sota l'impressionant massís del Montblanc. Anem a dinar i en finalitzar anem en tren que ens portarà cap a la Mer de Glace.

La Mer de Glace és un glacial situat sota la cara nord del massís del Montblanc. Te catorze quilometres de longitud i el gruix del gel és de 200 m.

FotoTat'08 ©©©

Hi ha uns túnels escarpats amb habitacions esculpides al mateix gel del glacial, que li dona una gamma de color blau. Vam visitar el seu interior i a la sortida ens vam fer una fotografia amb un gos Sant Bernat.

Fem nit a Grenoble.

Diumenge 9 de juliol: Grenoble – Nimes – Figueres – Lleida

Viatge de retorn, sortim de Grenoble direcció a Lleida i pel camí anem fent parades.

La primera a la ciutat Francesa de Nimes

Nimes és famosa per la multitud de restes de l'època romana que es conserven en bastant bon estat, hi destaca l'amfiteatre on encara s'hi celebren espectacles, fonamentalment taurins. Varem aprofitar per fer-nos una fotografia de família en record d'aquest viatge.

Nimes és famosa per la multitud de restes de l'època romana que es conserven en bastant bon estat, hi destaca l'amfiteatre on encara s'hi celebren espectacles, fonamentalment taurins. Varem aprofitar per fer-nos una fotografia de família en record d'aquest viatge.

Fem el dinar de comiat a Figueres i arribem a Lleida contents i satisfets d'haver gaudit de paisatges i de bona convivència.

Fins a la propera

Marisa i Rosalia

Secció d'Excursionisme